

Paraplubestemmingsplan

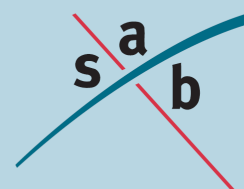
Mantelzorgwoning

Gemeente Brummen

Datum: 15 oktober 2015

Projectnummer: 140358

ID: NL.IMRO.0213.BPBREEPMZ10000-va01



INHOUD

TOELICHTING

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Ligging plangebied	3
1.3	Geldende bestemmingsplannen	4
1.4	Opzet	5
2	Haalbaarheid	6
2.1	Rijksbeleid	6
2.2	Provinciaal beleid	7
2.3	Gemeentelijk beleid	7
2.4	Bodem	8
2.5	Flora en fauna	8
2.6	Bedrijven en milieuzonering	9
2.7	Geur	9
2.8	Geluid	10
2.9	Luchtkwaliteit	10
2.10	Externe veiligheid	12
2.11	Water	13
2.12	Archeologie	14
2.13	Cultuurhistorie	14
2.14	Verkeer en parkeren	15
2.15	Kabels en leidingen	15
2.16	Economische uitvoerbaarheid	16
3	Wijze van bestemmen	17
3.1	Juridische opzet	17
3.2	De regeling voor mantelzorgwoningen	17
4	Procedure	18

Bijlage

Bijlage 1: Beleidsregeling Mantelzorgwoning 2014

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De laatste jaren is er steeds meer aandacht voor de maatschappelijke vraag naar woonvormen, waarbij zorg wordt verschaft aan afhankelijke familieleden of kennissen: mantelzorg. Naarmate de vergrijzing toeneemt, zal er ook een toenemende behoefte zijn voor thuis- en mantelzorg en aan geschikte woningen in een dito woonomgeving.

Ten aanzien van de mantelzorg is bij de actualisatie van de bestemmingsplannen voor de kernen al een en ander opgenomen om mantelzorgwoningen te kunnen faciliteren. In de praktijk is gebleken dat de regeling zoals deze is opgenomen in de bestemmingsplannen niet altijd voorziet in de behoefte. Het bestemmingsplan voor het Buitengebied bevat geen regels ten behoeve van mantelzorg.

Naast de door ons opgenomen regeling is er ook rijksbeleid opgesteld ten aanzien van mantelzorgwoningen. Dit is geregeld in het Bor (Besluit omgevingsrecht) welke op 1 november 2014 in werking is getreden. Omdat het Bor niet in alle situaties voldoende mogelijkheden biedt voor het realiseren van een mantelzorgwoning, is hiervoor een beleidsregeling opgesteld. De beleidsregeling mantelzorgwoning is vastgesteld op 22 januari 2015 en toegespitst op de bebouwde kom van de gemeente Brummen. Het buitengebied wordt buiten beschouwing gelaten omdat het Bor hiervoor voldoende mogelijkheden biedt. Speciaal voor mantelzorg in het buitengebied zijn er in het Bor aanvullende mogelijkheden opgenomen. Het maximale bebouwingsoppervlak van 150 m² is niet van toepassing indien een bouwwerk ten behoeve van mantelzorg wordt opgericht. Hierbij gelden de voorwaarden dat het bouwwerk in zijn geheel of in delen verplaatsbaar moet zijn en maximaal 100 m² groot is.

Via onderhavig paraplubestemmingsplan wil de gemeente Brummen de beleidsregeling Mantelzorgwoning 2014 een juridisch-planologische status geven en daarmee een eenduidige regeling voor haar gronden in de bebouwde kom vastleggen.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied bestaat uit alle gronden behorend tot de gemeente Brummen, met uitzondering van het buitengebied. Op de navolgende afbeelding is de globale ligging van het plangebied weergegeven. Voor de exacte begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding van dit bestemmingsplan.

Elzenbos	NL.IMRO.0213.BPBRELZ120000-va01	20-05-2010
Eerbeek		
Kom Eerbeek	NL.IMRO.0213.BPEEKOM300000-va01	28-01-2010
Het Hungeling ongenummerd, tussen 2a en 4, Eerbeek	NL.IMRO.0213.BPEEKOM300001-va01	30-06-2011
Lombok	NL.IMRO.0213.BPEERB1330000-va01	18-02-2010
Bestemmingsplan Lombok, partiele herziening Weverweg ongenummerd (naast nummer 2)	NL.IMRO.0213.BPEELB1330001-va01	26-05-2011
Bestemmingsplan Wilhelminapark/ Palisiumpark	NL.IMRO.0213.BPEEWP320000-va01	25-10-2012
Kleine Kernen		
Dorpsstraat ongenum- merd, nabij 60 Hall	NL.IMRO.0213.BPKK500002-va02	24-05-2012
Leuvenheim, hoek Metelerkampweg- Arnhemsestraat	NL.IMRO.0213.BPKKLEUV510001-va02	24-05-2011
Buurtweg 16 t/m 30	NL.IMRO.0213.BPKKOEK520000-va01	27-10-2011
Kleine Kernen	NL.IMRO.0213.BPKK500000-va01	28-03-2013
Overige locaties Brum- men en Eerbeek	NL.IMRO.0213.BPBREEOL900000-va02	27-06-2013

1.4 Opzet

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 de haalbaarheid en uitvoerbaarheid van het plan aangetoond. In hoofdstuk 3 wordt een toelichting gegeven op de wijze van bestemmen. Tot slot wordt in hoofdstuk 4 ingegaan op de procedure.

2 Haalbaarheid

2.1 Rijksbeleid

2.1.1 *Wet Maatschappelijke Ondersteuning*

Op 1 januari 2007 is de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) in werking getreden. De verandering ten opzichte van de oude sturingsfilosofie houdt in dat gemeenten verantwoording afleggen aan hun eigen inwoners in plaats van aan het rijk. Het is dus belangrijk dat gemeenten alle partijen goed betrekken bij het ontwikkelen van het beleid. De Wmo stelt een aantal kaders waar de gemeente beleid op moet formuleren. Deze kaders worden de prestatievelden genoemd. De Wmo bepaalt dat gemeenten hun beleid op deze prestatievelden moeten vastleggen in een beleidsplan. Dit plan stelt de gemeente één keer in de vier jaar op. Het vierde prestatieveld is “het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers”. Door de huisvesting voor mantelzorg te faciliteren wordt mede invulling gegeven aan dit vierde prestatieveld.

Toetsing

Het rijk heeft in de Wmo kaders gesteld waar de gemeente beleid op moet formuleren. De gemeente Brummen heeft in 2014 de Beleidsregeling Mantelzorgwoning opgesteld. Hierin is een eenduidig beleid omtrent mantelzorg vastgelegd. De planologisch-juridische vertaling van deze regeling vindt plaats in dit bestemmingsplan.

2.1.2 *Besluit Omgevingsrecht*

Op 1 november 2014 is het nieuwe Besluit Omgevingsrecht in werking getreden. Binnen deze regels zijn mogelijkheden opgenomen om mantelzorgwoningen vergunningsvrij op te richten. Het Bor maakt onderscheid tussen de mogelijkheden voor de bebouwde kom en voor het buitengebied. Daarnaast hangen de mogelijkheden af van de grootte van het perceel en welke bijgebouwen en bouwwerken reeds aanwezig zijn op het perceel. Als laatste wordt getoetst aan het vigerende bestemmingsplan.

Bouwmogelijkheden Bor

Kort gezegd mogen volgens het Bor bouwwerken die je vergunningsvrij mag oprichten gebruikt worden ten behoeve van mantelzorg. Ook bestaande bouwwerken mogen ingericht worden ten behoeve van mantelzorg. In het Bor zijn tevens de maximale vierkante meters te bebouwen oppervlakte opgenomen als ook de bouwhoogte en ligging van de bijgebouwen. Deze maximale vierkante meters betreffen het totaal aan vierkante meters die op een perceel mogen worden opgericht. Of de bijgebouwen nu gebruikt worden voor een garage / bijkeuken of mantelzorgwoning. Bij elkaar opgeteld mogen de vergunningsvrije en vergunningplichtige bouwwerken de maximaal toegestane vierkante meters in het Bor niet overschrijden. Hier geldt slechts 1 uitzondering op, namelijk de mogelijkheden in het bestemmingsplan. Als deze ruimere mogelijkheden biedt ten aanzien van de maximaal toegestane vierkante meters, dan geldt dit als maximum.

Bebouwingsmogelijkheden Bor bebouwde kom

Afhankelijk van de grootte van het bebouwingsgebied mag tussen de 50 m² en 150 m² aan bijgebouwen worden gerealiseerd in het achtererfgebied. Dit is het totaal aan vergunningplichtige en vergunningvrije bouwwerken, die of wel gebruikt mogen worden ten behoeve van mantelzorg, of ten behoeve van de woonfunctie als bijgebouw.

Bebouwingsmogelijkheden Bor buitengebied:

Speciaal voor mantelzorg in het buitengebied zijn er in het Bor aanvullende mogelijkheden opgenomen. Het maximale bebouwingsoppervlak van 150 m² is niet van toepassing indien een bouwwerk ten behoeve van mantelzorg wordt opgericht. Hierbij gelden de voorwaarden dat het bouwwerk in zijn geheel of in delen verplaatsbaar moet zijn en maximaal 100 m² groot is.

Omdat het Bor voor het buitengebied zo voldoende mogelijkheden biedt, zal er in deze beleidsregeling alleen aanvullende mogelijkheden voor de bebouwde kom worden opgenomen.

2.2 Provinciaal beleid

2.2.1 Omgevingsvisie

In de Wmo wordt gesteld dat het beleid aangaande mantelzorg door gemeenten zelf moet worden opgesteld. In het provinciaal beleid wordt daarom niet specifiek ingegaan op mantelzorg. Wel wordt gesteld dat de demografische ontwikkelingen (vergrijzing, ontgroening en krimp) vragen om grote aanpassingen van het beleid op het terrein van zorg en welzijn. Gemeenten krijgen hierin een grote verantwoordelijkheid. Het is zonder meer duidelijk dat vrijwel geen enkele gemeente in staat is volledig op eigen kracht tot adequaat beleid te komen. Samenwerking is geboden uit oogpunt van efficiëntie, maar ook om kennis en ervaring te kunnen delen en innovaties mogelijk te maken. De provincie kan hierbij een (beperkte) faciliterende rol vervullen.

Toetsing

Zoals het provinciaal beleid aangeeft hebben gemeenten de verantwoordelijkheid voor het opstellen van mantelzorgbeleid. De gemeente Brummen heeft dit beleid verwoord in de gemeentelijke beleidsregeling Mantelzorgwoning 2014.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Beleidsregeling Mantelzorgwoning

Het gemeentelijk beleid omtrent mantelzorgwoning is verwoord in de Beleidsregeling Mantelzorgwoning 2014, zoals dat op 22 januari 2015 is vastgesteld. Hierin staan verschillende randvoorwaarden vermeld waaraan een aanvraag om afhankelijke woonruimte voor mantelzorg moet voldoen:

- 1 Een dergelijke bewoning noodzakelijk is vanuit het oogpunt van mantelzorg, hetgeen aangetoond dient te worden door een verklaring van een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige (Mantelzorg indicatie, afgegeven door een onafhankelijk adviserings- en indicatiestellingsbureau waar de gemeente op dat moment een contract mee heeft);

- 2 De beoogde situering van de woonruimte wordt getoetst aan (steden) bouwkundige en ruimtelijke randvoorwaarden;
- 3 Vastleggen tijdelijkheid in overeenkomsten en vergunning;
- 4 Budgetneutraal medewerking verlenen.

De nadere uitwerking van deze randvoorwaarden staat beschreven in de beleidsregeling. De beleidsregeling is als bijlage bij dit bestemmingsplan opgenomen.

Toetsing

Dit paraplubestemmingsplan bevat de planologische-juridische regeling waarin het gemeentelijk beleid omtrent mantelzorg is vervat. Het plan sluit daarmee volledig op het beleid aan.

2.4 Bodem

2.4.1 Algemeen

Voordat een bestemmingsplan wordt vastgesteld voor de toevoeging van functies waar langdurig of frequent mensen verblijven, moet aangetoond zijn dat de bodem en het grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik.

2.4.2 Toetsing en conclusie

De bodemkwaliteit in woonwijken en op woonerven zal in algemene zin geen problemen opleveren. Onderhavige mantelzorgregeling beperkt zich echter niet tot woonerven, maar geeft ook de mogelijkheid om een mantelzorgwoning bij een bedrijfswoning toe te staan. In deze gevallen kan het, als een locatie als verdacht is aangemerkt, noodzakelijk zijn om het toestaan van de mantelzorg afhankelijk te maken van het aanleveren van een verkennend en indien noodzakelijk aanvullend bodemonderzoek. Daarnaast zal er indien een nieuw gebouw wordt opgericht, in het kader van de aanvraag omgevingsvergunning gekeken worden naar mogelijke bodemverontreiniging. In dergelijke gevallen vindt een bodemonderzoek pas plaats, wanneer er concrete plannen zijn om mantelzorg mogelijk te maken.

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.5 Flora en fauna

2.5.1 Algemeen

Ruimtelijke ontwikkelingen moeten getoetst worden aan de Vogel- en/of Habitatrichtlijn, Natuurbeschermingswet 1998 en Flora- en faunawet. Bij de toets van een ruimtelijke ontwikkeling wordt onderscheid gemaakt tussen gebiedsbescherming en soortenbescherming.

2.5.2 Toetsing en conclusie

Dit bestemmingsplan voorziet planologisch gezien niet in nieuwe ontwikkelingen die ecologische waarden zouden kunnen schaden. Een onderzoek naar flora en fauna is

daarom in het kader van dit bestemmingsplan niet noodzakelijk. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.6 Bedrijven en milieuzonering

2.6.1 Algemeen

Dit bestemmingsplan maakt mantelzorg en inwoning mogelijk. Beoordeeld moet worden of deze ontwikkeling toelaatbaar is in het kader van bedrijven en milieuzonering. Daarnaast moet er bij het realiseren van nieuwe functies gekeken worden naar de omgeving waarin deze functies gerealiseerd worden. Hierbij spelen twee vragen een rol:

- 1 past de nieuwe functie in de omgeving? (externe werking)
- 2 laat de omgeving de nieuwe functie toe? (interne werking)

2.6.2 Toetsing en conclusie

Met het voorliggende bestemmingsplan wordt geen nieuwe planologische ruimte geboden om het aantal gevoelige functies ten opzichte van de vigerende bestemmingsplannen te vergroten. De mantelzorg wordt namelijk geacht deel uit te maken van de bestaande woonfuncties in het plangebied. Dit bestemmingsplan voorziet dus niet in het toevoegen van extra woningen. Om die reden is nader onderzoek in het kader van dit bestemmingsplan niet noodzakelijk.

Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.7 Geur

2.7.1 Algemeen

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het wettelijk kader bij de beoordeling van een aanvraag om een milieuvergunning voor dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft hiervoor geurbelastings- en afstandsnormen in relatie met geurgevoelige objecten in de nabijheid van de (geprojecteerde) veehouderij. De Wgv heeft betrekking op twee aspecten. Ten eerste speelt de geurbelasting een rol bij de beoordeling of er in het kader van een goede ruimtelijke ordening een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Ten tweede moet bij de belangenafweging ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming worden nagegaan of een in de omgeving gelegen veehouderij niet onevenredig in haar belangen wordt geschaad.

2.7.2 Toetsing en conclusie

Met het voorliggende bestemmingsplan wordt geen nieuwe planologische ruimte geboden om het aantal geurgevoelige functies ten opzichte van de vigerende bestemmingsplannen te vergroten. De mantelzorg wordt namelijk geacht deel uit te maken van de bestaande woonfuncties in het plangebied. Dit bestemmingsplan voorziet dus niet in het toevoegen van extra woningen. Om die reden is een geuronderzoek in het kader van dit bestemmingsplan niet noodzakelijk. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect geur vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.8 Geluid

2.8.1 Algemeen

De Wet geluidhinder regelt de mate waarin geluid bepaalde functies mag belasten. Indien geluidgevoelige functies worden toegestaan, stelt de Wet geluidhinder de verplichting een akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van wegen en spoorwegen. Wonen is een geluidgevoelige functie. De geluidbelasting op woningen mag in principe de 48 dB niet overschrijden. Wegen met een 30 km/u zone zijn formeel uitgezonderd van akoestisch onderzoek.

2.8.2 Toetsing en conclusie

Met het voorliggende bestemmingsplan wordt geen nieuwe planologische ruimte geboden om het aantal geluidgevoelige functies ten opzichte van de vigerende bestemmingsplannen te vergroten. De mantelzorg wordt namelijk geacht deel uit te maken van de bestaande woonfuncties in het plangebied. Dit bestemmingsplan voorziet dus niet in het toevoegen van extra woningen. Om die reden is in het kader van dit bestemmingsplan een akoestisch onderzoek niet noodzakelijk.

Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.9 Luchtkwaliteit

2.9.1 Algemeen

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het

dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Plannen die in betekende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Plannen die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moeten worden gemaakt dat het plan tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het plan op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het plan 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootsteldingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval is bij een woning, school of sportterrein.

2.9.2 Toetsing en conclusie

Met het voorliggende bestemmingsplan wordt geen nieuwe planologische ruimte geboden om het aantal geurgevoelige functies ten opzichte van de vigerende bestemmingsplannen te vergroten. De mantelzorg wordt namelijk geacht deel uit te maken van de bestaande woonfuncties in het plangebied. Dit bestemmingsplan voorziet dus niet in het toevoegen van extra woningen. Om die reden is een in het kader van dit bestemmingsplan een luchtonderzoek niet noodzakelijk. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.10 Externe veiligheid

2.10.1 Algemeen

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (route gevaarlijke stoffen). Er wordt onderscheid gemaakt tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijk slachtoffers. Er wordt bij externe veiligheid onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico heeft een oriënterende waarde en voor het plaatsgebonden risico geldt een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10^{-6}). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval. Deze kans mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10^{-6} als grenswaarde.

Groepsrisico

Het groepsrisico geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen. Groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel geacht wordt, is afhankelijk van de omvang van de ramp. Een ongeval met 100 doden leidt tot meer ontwrichting, leed en emoties, dan een ongeval met 10 dodelijke slachtoffers. Aan de kans op een ramp met 100 doden wordt dan ook een grens gesteld, die een factor honderd lager ligt dan voor een ramp met 10 doden. In het Bevi (stb. 250, 2004) wordt verder een verantwoordingsplicht (door de overheid) voor het groepsrisico rond inrichtingen wettelijk geregeld (art. 13). De verantwoording houdt in dat wordt aangegeven of risico's acceptabel zijn en welke maatregelen worden genomen om de risico's te verkleinen.

2.10.2 Toetsing en conclusie

In het plangebied komen diverse risicobronnen voor. De diverse risicobronnen met eventuele veiligheidszones zijn opgenomen in de verschillende bestemmingsplannen voor de gemeente Brummen. Het oprichten van één mantelzorgwoning is bovendien geen kwetsbaar of beperkt kwetsbaar object en dit bestemmingsplan maakt de realisatie van dergelijke (beperkt) kwetsbare objecten dus niet mogelijk. Om die reden is een aanvullend onderzoek in het kader van dit bestemmingsplan niet noodzakelijk. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid zal per situatie specifiek worden getoetst of het initiatief leidt tot aantasting van op het perceel en in de omgeving aanwezige functies en waarden (zie artikel 4 sub k en l).

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.11 Water

2.11.1 Algemeen

De gemeente Brummen heeft in samenwerking met Waterschap Veluwe¹ in 2008 een waterplan opgesteld. Met dit waterplan wordt invulling gegeven aan het Nationaal Bestuursakkoord Water. De aanleiding voor het waterplan zijn de knelpunten, ontwikkelingen, maar ook de kansen op watergebied, waar de gemeente in de 21^e eeuw mee geconfronteerd worden. Zo is er bijvoorbeeld periodiek sprake van grondwateroverlast bij hoge IJsselwaterstanden, treden waterkwaliteitsproblemen op bij riooloverstortingen en wordt de kwelafhankelijke natuur bedreigd door verdroging. Daarnaast wordt de gemeente geconfronteerd met extra inspanningen op watergebied door nieuwe beleidsontwikkelingen.

Het waterplan is afgebakend tot de deelsystemen oppervlaktewater (waterkwantiteit en kwaliteit), stedelijk grondwater, regenwater, drinkwater en afvalwater en heeft betrekking op het grondgebied van de gemeente Brummen. Het waterplan is thematisch opgezet aan de hand van de navolgende ambities:

- geen wateroverlast door grond-, oppervlakte- en hemelwater;
- geen verdroging;
- verbeteren grond- en oppervlaktewaterwaterkwaliteit (zowel fysisch-chemisch als ecologisch);
- duurzaamheidprincipes toepassen voor de afvalwaterketen;
- meer zichtbaar maken van water voor de burgers;
- goede productieomstandigheden;
- efficiënt beheer en onderhoud;
- realisatie tegen de laagst maatschappelijke kosten;
- water een prominentere rol geven in de ruimtelijke ordening.

2.11.2 Toetsing en conclusie

Omdat het gaat om het tijdelijk toestaan van een woning met een geringe toename van het verhard oppervlak, kan de mantelzorg worden aangesloten op de bestaande riool (huisaansluiting) van het betreffende perceel.

Het aspect water vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

¹ Per 1 januari 2013 zijn Waterschap Veluwe en Waterschap Vallei en Eem samen gegaan als waterschap Vallei en Veluwe.

2.12 Archeologie

2.12.1 Algemeen

Door ondertekening van het verdrag van Malta (1992) heeft Nederland zich verplicht om bij ruimtelijke planvorming nadrukkelijk rekening te houden met het niet-zichtbare deel van het cultuurhistorisch erfgoed, te weten de archeologische waarden. In de Monumentenwet 1988 is geregeld hoe met in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden moet worden omgegaan. Het streven is om deze belangen tijdig bij het plan te betrekken. Bij ingrepen waarbij de ondergrond wordt geroerd, dient te worden aangetoond dat de eventueel aanwezige archeologische waarden niet worden aangetast.

2.12.2 Toetsing en conclusie

In de vigerende bestemmingsplannen zijn de archeologisch waardevolle gronden door middel van een dubbelbestemming geregeld en van een toereikend beschermingsregime voorzien. Bij het bouwen van aan- en uitbouwen en bijgebouwen ten behoeve van mantelzorg binnen dergelijke gebieden geldt het beschermingsregime van deze dubbelbestemming. De mogelijk aanwezige archeologische waarden zijn in de geldende bestemmingsplannen voldoende beschermd.

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.13 Cultuurhistorie

2.13.1 Algemeen

Door de wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten ook cultuurhistorische waarden worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

2.13.2 Toetsing en conclusie

Dit bestemmingsplan voorziet planologisch gezien niet in nieuwe ontwikkelingen die cultuurhistorisch waardevolle elementen zouden kunnen schaden. Bij de verlening van een omgevingsvergunning dient het bevoegd gezag alsnog af te wegen of op enigerlei wijze het aspect cultuurhistorie in het geding is. In dit bestemmingsplan is dan ook de regel opgenomen dat het gebruik als mantelzorgwoning de eventueel aanwezige cultuurhistorisch waardevolle elementen niet onevenredig mag beschadigen.

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.14 Verkeer en parkeren

2.14.1 Algemeen

Bij uitbreiding met een extra woonruimte of bij ingebruikname van een bijgebouw voor mantelzorg, moet er rekening gehouden worden met de parkeer- en verkeersdruk.

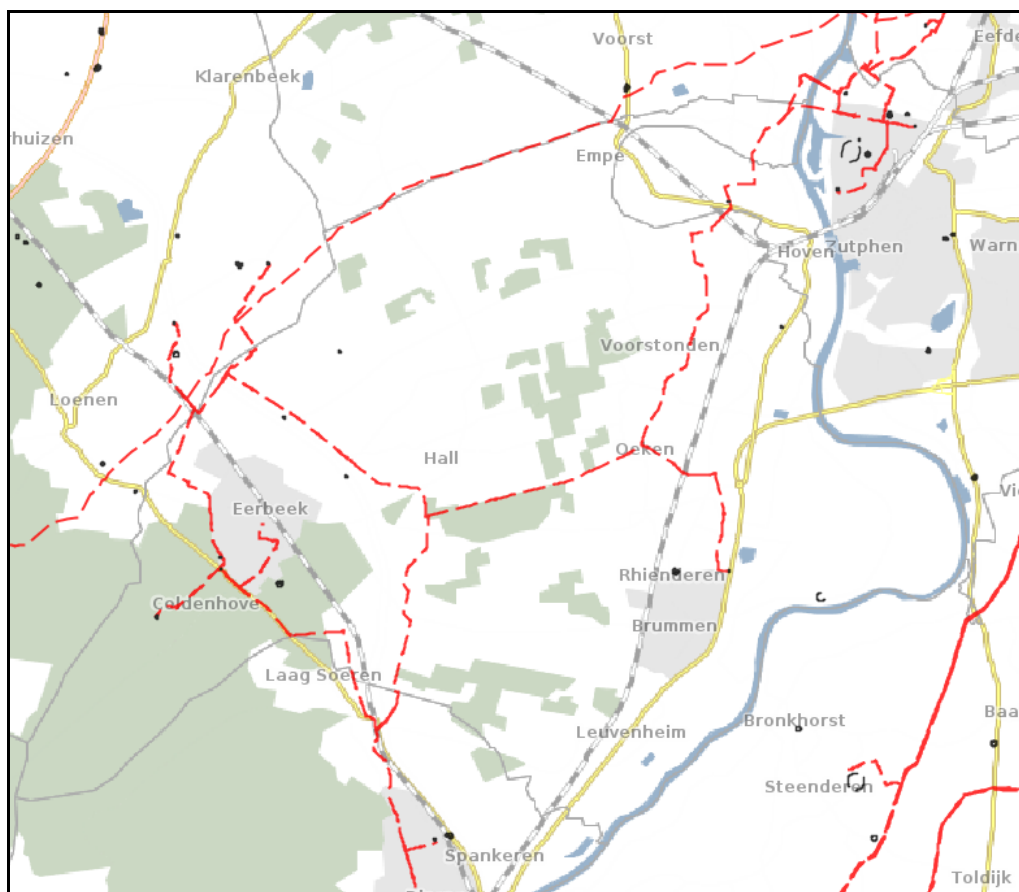
2.14.2 Toetsing en conclusie

In een aantal gevallen zal er een zeer beperkte toename plaatsvinden van maximaal één auto. Parkeren moet plaatsvinden op het eigen terrein of in de buurt van de locatie, waar ook de bewoners van het hoofdgebouw parkeren. Voor wat betreft het aspect verkeer dient de bewoner van de mantelzorgwoning van dezelfde inrit gebruik te maken als de bewoners van het hoofdgebouw. Er worden dus geen extra inritten aangelegd ten behoeve van de mantelzorg. Zie ook artikel 4 sub j. De eventuele zeer geringe toename in het aantal verkeersbewegingen kan naar verwachting worden opgenomen in het heersende verkeersbeeld van de omliggende wegen.

Het aspect verkeer en parkeren vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.15 Kabels en leidingen

Binnen het plangebied liggen meerdere grote leidingen, bijvoorbeeld gasleidingen en hoogspanningsverbindingen. Bij deze leidingen is het van belang dat ze niet beschadigd raken, bereikbaar blijven voor onderhoud of dat er geen gevoelige bestemmingen te dichtbij komen. Op onderstaande uitsnede van de risicokaart zijn de buisleidingen in de gemeente Brummen weergegeven.



Uitsnede Risicokaart Nederland

In de geldende bestemmingsplannen zijn al dubbelbestemmingen opgenomen ter bescherming van de verschillende leidingen die door de gemeente lopen. Met betrekking tot de externe veiligheid die bij leidingen ook een rol speelt wordt verwezen naar paragraaf 2.10.

Het aspect kabels en leidingen vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

2.16 Economische uitvoerbaarheid

Voorliggend bestemmingsplan is opgesteld naar aanleiding van vaststelling van de beleidsregeling Mantelzorgwoning 2014. De kosten voor de gemeente betreffen het opstellen van het bestemmingsplan, planbegeleiding en het beoordelen van aanvragen voor omgevingsvergunning. Deze kosten worden via het heffen van leges terugverdiend.

Dit bestemmingsplan bevat geen aangewezen bouwplan (artikel 6.12 Wro jo. 6.2.1.). Het opstellen van een exploitatieplan is daarom niet aan de orde.

3 Wijze van bestemmen

3.1 Juridische opzet

Dit bestemmingsplan is een paraplubestemmingsplan of 'thematische herziening'. Dat is een bijzondere variant op een gewoon bestemmingsplan. Een bestemmingsplan herzielt of 'vervangt' normaal gesproken het voorheen geldende bestemmingsplan. En voorziet dan in een volledig planologisch-juridisch kader door middel van een verbeelding met bestemmingen en bijbehorende regels. Dit paraplubestemmingsplan heeft echter een ander doel en een andere werking. Het doel van dit bestemmingsplan is uitsluitend het bieden van een uniforme regeling voor mantelzorgwoningen voor de bebouwde kom van Brummen.

De opzet van het paraplubestemmingsplan is daarom zodanig dat alle bestemmingsplannen, met uitzondering van het bestemmingsplan Buitengebied 2008, blijven bestaan. De herziening bestaat uitsluitend uit het toevoegen van een uniforme regeling voor mantelzorgwoningen aan alle bestemmingsplannen. Voor zover de geldende bestemmingsplannen al een regeling hebben voor mantelzorg(woningen), dan komt deze te vervallen. Voor het overige blijven de vigerende bestemmingsplannen dus gewoon gelden.

Het paraplubestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en deze toelichting. De verbeelding bestaat uit niet meer dan een contour waarbinnen alle geldende bestemmingsplannen zijn gelegen waarop het paraplubestemmingsplan van toepassing is. In artikel 2 van de regels is de reikwijdte van het paraplubestemmingsplan bepaald. Alle geldende bestemmingsplannen waarop het paraplubestemmingsplan van toepassing is zijn opgesomd. Tevens is geregeld dat alle bestaande regelingen ten aanzien van mantelzorg in de geldende bestemmingsplannen komen te vervallen en worden vervangen door een nieuwe regeling die ook in dit paraplubestemmingsplan is opgenomen. Die nieuwe regeling wordt hieronder toegelicht.

3.2 De regeling voor mantelzorgwoningen

In de regeling wordt onderscheidt gemaakt tussen 'inwoning' en 'afhankelijke woonruimte'. Inwoning ten behoeve van mantelzorg vindt plaats in een woning en is bij recht toegestaan. Afhankelijke woonruimte vindt plaats in een bijgebouw en is, behalve conform de mogelijkheden genoemd in het Bor, niet bij recht toegestaan. Wel na gebruikmaking van een afwijkingsbevoegdheid, waarbij diverse voorwaarden zijn opgenomen. Het kan gaan om een bestaand bijgebouw, een nieuw bijgebouw of een tijdelijke mantelzorgunit. De oppervlakte van de afhankelijke woonruimte mag maximaal 80 m² bedragen. Daarbij geldt dat de maximale oppervlakte die is voorgescreven voor bijgebouwen op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan niet mag worden overschreven. Tenzij gebruik wordt gemaakt van een tijdelijke mantelzorgunit. Deze is tijdelijk omdat hij moet worden verwijderd als de noodzaak voor mantelzorg niet meer aanwezig is. Bij de afwijkingsbevoegdheid worden voorts nog enkele voorwaarden gesteld aan de situering en maatvoering. Ook moet worden aangetoond dat rekening is gehouden met de omgeving, zowel omwonenden als ook de aanwezige functies en waarden.

4 Procedure

Het ontwerp paraplubestemmingsplan Mantelzorgwoning heeft van dinsdag 19 mei 2015 tot en met maandag 29 juni 2015 gedurende een termijn van zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen kenbaar te maken aan de gemeenteraad. Er zijn geen zienswijzen ingediend.